

A víziközmű törvény volt a téma a MaVíz első víziközmű konferenciáján. A december 30-án elfogadott törvény benyújtója, Bánki Erik képviselő (Fidesz), majd a Magyar Energetikai Hivatal elnöke, Horváth Péter és a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkára, Kovács Pál ismertette a törvény céljait. Egyetértettek abban, hogy az ország víziközműveinek fejlesztése kapcsán a minőséget, az üzembiztonságot és a megfizethetőséget kell előtérbe helyezni.

A törvény mintegy tizedére fogja csökkenteni a víziközműpiac szereplőinek számát: a jelenlegi 350-400-ról egyesek szerint húszra, mások szerint harminc-negyvenre. Jó hír azonban, hogy a törvény öt éves átmeneti időt ad, tehát az átalakulás fokozatosan fog végbemenni, így a foglalkoztatásban talán nem lesznek rövid idő alatt radikális változások. A víziközművek többsége önkormányzati tulajdonban áll, önkormányzati intézményként vagy önkormányzati kft.-ként működik. Az ágazatban több mint húszezren dolgoznak, és becslések szerint legalább 10-12 százalékos létszám-megtakarítás várható az ötödik év végére. Kétezer-háromezer státusz van tehát veszélyben, ezeknek a kifuttatását kell a lehető leghumánusabban megoldani az öt év alatt - mondta Kurdi Viktor, a Magyar Víziközmű Szövetség (MaVíz) elnöke.

Minden esély megvan arra, hogy öt év alatt áttekinthető, stabilan működő vízközmű szolgáltatói szektor alakuljon ki Magyarországon - mondta a szakmai szervezet elnöke az MTI-nek a konferencia szünetében. Kiemelte: újdonság, hogy a felügyelő, hatósági feladatokat az energiahivatal látja el, ő adja ki az engedélyeket és jogosult meghatározni cégenként a víz- és csatornadíjakat. Azok a végrehajtási rendeletek, amelyek kibontják a részletszabályokat, remélhetőleg még az év első felében megjelennek, hogy tiszta legyen az összes vagyoni, gazdasági és műszaki kérdés jövő év május végére, amikor a működési engedélykérelmeket be kell nyújtani.

A MaVíz arra számít, hogy az energiahivatal felügyeleti szerepével és a gördülő fejlesztési tervek kötelező előírásával a közműfejlesztési és rekonstrukciós gyakorlat is átláthatóbb és eredményesebb lesz, s az ágazatban maradnak azok a források, amelyeket rekonstrukcióra kell

fordítani. Az eddigi évek tapasztalata ugyanis az, hogy a víz- és csatornadíjából származó bevételek egy része sok helyen kikerült az ágazatból, elvéve a forrásokat a pótlások, rekonstrukciók elől. Ez veszélyezteti a szolgáltatás biztonságát. „Mivel a cső el van temetve, nem látni mindennap, hogy öregszik, ezért ezeknek a rekonstrukcióknak az elvégzését mindig elodázták, a víz- és csatornadíjokban lévő fedezetet más célokra használták fel. Azok is közösségi célok voltak és ugyancsak fontosak, de nem egészséges ezeket a forrásokat más célokra használni” - mondta Kurdi Viktor. Most már a törvény ezt nem engedi, sőt kifejezetten tiltja a keresztfinanszírozást, nagyon szigorú és pontos elszámolást vár el a vállalatoktól.

Meggyőződése szerint sok száz milliárd forintot kell mozgósítani annak érdekében, hogy a víziközmű szektor "utolérje magát". Azt várják, hogy az energiahivatal felügyelete mellett az ágazatban megtermelődő javak és források rendelkezésre fognak állni e célra, emellett az uniós projektek esetében sokszor nagyon kedvező önrész mellett lehet ilyen célokra forrásokat lehívni. Legalább öt-hét, sőt tízéves távlatban kell azonban gondolkodni.

A szolidaritás elvét követve az „egy cég egy díj” elvre kell majd átállni, azaz a díjképzési elveket egységesíteni fogják. Ma még van olyan cég, amelynél akár harmincféle vízdíjat alkalmaznak harminc különböző településen. A változtatás bizonyos esetekben a díjak emelkedésével, más esetekben csökkenésével fog járni. A jövőben minden esetben lesz egy alapidő, s egy olyan díj, amelyet a köbméter után kell a lakosságnak megfizetnie. Az új díjakat leghamarabb 2013-tól hirdetik ki, vannak azonban olyan vízdíjak, amelyek esetében nem lehet egy ütemben ezt a fajta szempontrendszert érvényesíteni.

A MaVíz elnöke úgy látja, a mostani törvény nem utal államosítási szándékra. A konferencián elhangzott előadások egyenesen cáfolták, hogy lenne ilyen szándék. Inkább azt erősítették, hogy az önkormányzati és állami szektorban a feladat jó helyen van, és az energiahivatal szakmai felügyelete mellett egészséges rendszert tudnak majd alkotni. Bánki Erik úgy fogalmazott előadásában, hogy nemzeti vagyónként szükséges kezelni a víz- és csatornaszolgáltatást is, és alapvetően közösségi tulajdonban szeretnék tudni a közműveket és az üzemeltető cégeket. Ez önkormányzati és állami cégeket, valamint vegyes tulajdont is jelent.

{iarelateiarelatednews articleid="2724,2076,1576,427"}